

ת"פ (רמלה) 24002-01-25 - מדינת ישראל נ' אדם סיאם

ת"פ (רמלה) 24002-01-25 - מדינת ישראל נ' אדם סיאם שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 24002-01-25

מדינת ישראל

נגד

אדם סיאם

בית משפט השלום ברמלה

[27.04.2025]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בהסעת שוהה בלתי חוקי, תושב האזור (להלן: השב"ח).
2. ביום האירוע, 22.12.2024, הסיע הנאשם את השב"ח מגשר מודיעים לבית סירא, תמורת תשלום של 150 ₪.
3. סעיפים 1 עד 6 לעובדות כתב האישום המתוקן מספרים כי השב"ח, מוקדם יותר באותו לילה, גנב רכב מרמלה, סירב לעצור במחסום משטרת והאיץ לעבר השוטרים שנאלצו לירות לכיוונו. השב"ח במנוסתו דרס שוטר (שנחבל חבלות חמורות ופונה לטיפול רפואי). אין חולק כי עובדות קשות אלה לא היו ידועות לנאשם בהסיעו את השב"ח.
4. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועתרה לקבוע מתחם ענישה של 10 עד 28 חודשי מאסר, ולגזור על הנאשם, בעל עבר פלילי ותעבורתי, 18 חודשי מאסר. המאשימה הרחיבה בטיעונה על מעשיו החמורים של השב"ח, וטענה כי העובדה שהנאשם הסיע אדם שביצע זמן קצר קודם לכן עבירות חמורות, ממחישה את הסיכון הטמון בעבירת הסעת השב"ח. בנוסף עתרה המאשימה לחלט את הרכב בו נהג הנאשם.
5. ההגנה טענה שאין כל רלוונטיות למעשי השב"ח שלא היו בידיעת הנאשם, וכי יש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם למדיניות הענישה המקובלת להסעת שב"ח יחיד. בהתבסס על פסיקה עתרה ההגנה לגזור על הנאשם עונש מאסר קצר שלא יעלה על תקופת מעצרו (כארבעה חודשים נכון להיום).
6. לדיון התייצב בעל הרכב ששימש להסעה (הוצגו מסמכי בעלות), שסיפר כי הוא חברו של הנאשם, מסר לו את הרכב לשימוש. הבעלים ביקש להשיב את רכבו לידיו. ההגנה סבורה שאין עילה מהותית לחילוט הרכב, ומכל מקום יש להשיבו לבעליו, שאין לו כל זיקה לעבירה.

דין והכרעה

7. מתחם הענישה ייקבע כמקובל לפי עקרון ההלימה, ובהתאם לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה המקובלת.

8. נפסק זה מכבר כי עבירת הסעת השב"ח מבוצעת לרוב משיקולים כלכליים, ועיקר חומרתה בפוטנציאל הסיכון הביטחוני הגלום בה, כשהנהג המסיע חושף את הציבור לסיכון בהסעת אדם שאינו מורשה להימצא בישראל, וכוונותיו ומעשיו בארץ אינן ידועים (ר' לדוגמה רע"פ 5457/11 שלום נ' מדינת ישראל (16.7.12); רע"פ 3967/18 סיאד נ' מדינת ישראל (12.8.2018)).

9. מאז פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל' חלה החמרה בענישה בגין עבירות הסעה, העסקה והלנת שב"ח שבוצעו בתקופת המלחמה, ובתי המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר בפועל, בעבודות שירות ואף מאחורי סורג ובריח.

10. החמרה נוספת חלה לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל ביום 8.4.24, הן בהחמרת העונש המירבי והן בקביעת עונש מזערי (לעבירות ההלנה וההעסקה נקבע גם קנס מינימלי). מאז כניסת התיקון לתוקף, הצטברה פסיקה לפיה בגין העבירה של הסעת/העסקת שב"ח שבוצעה בעת המלחמה, גם לאחר תיקון 38, מוטלים לעיתים על המסיעים עונשי מאסר בעבודות שירות. (ר' לדוגמה ת"פ 31326-08-24 מדינת ישראל נ' חפאג'ה (29.10.24); ת"פ 12196-06-24 מדינת ישראל נ' ג'רבי (29.10.24); ת"פ 37180-08-24 מדינת ישראל נ' גואמסי (10.12.24); ת"פ 44386-06-24 מדינת ישראל נ' בדאווי (23.9.24)).

11. במקרים אחרים, בהם בוצעה העבירה בנסיבות חמורות יותר כגון, העסקה לפרק זמן ארוך, הסעה של מספר שוהים לא חוקיים וכדומה, נגזרו לא אחת עונשי מאסר ממשיים מאחורי סורג ובריח. יודגש כי תיקון 38 אינו שולל את האפשרות שהעונש המזערי יהיה בחלקו על-תנאי, או במאסר שירוצה בעבודות שירות.

12. בענייננו מדובר בהסעה קצרה, של אדם אחד, מישראל לכיוון שטחי האיזור. איני מוצא כל הצדקה להחמיר במתחם הענישה של הנאשם בשל מעשי השב"ח עובר להסעתו, כפי שביקשה המאשימה. אין מחלוקת שמעשיו החמורים של השב"ח לא היו בידיעת הנאשם, ועל כן עניינו של הנאשם אינו שונה מעניינו של כל מסיע אחר. כאמור, הרציונל בבסיס עבירת ההסעה נוגע לסיכון פוטנציאלי, והדבר נכון לכל הסעה ולכל מסיע באשר הם. העובדה שבאורח מקרי, מדובר היה בנוסע שאכן סיכן את הציבור - אין לה דבר וחצי דבר עם נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם שבפניי, ולא עם מידת האשם שלו, שהיא הבסיס לקביעת מתחם העונש ההולם. כשם שאין זוקפים לזכותו של המסיע את העובדה שהנוסע (כפי שקורה אינספור פעמים) נכנס לישראל למטרות פרנסה, כך אין לזקוף לחובתו את העובדה שהנוסע חטא בעבירות פליליות או אחרות.

13. בשים לב לאמור לעיל, ולמדיניות הענישה הנוהגת לאחר תיקון 38, סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר בפועל.
14. נותר לגזור את דינו של הנאשם במתחם הענישה. לזכותו יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו, את הבעת החרטה ואת הזמן השיפוטי שנחסך. לחובתו עבר פלילי, אך הוא ישן ברובו (עיקרו, למעט ההרשעה האחרונה, מבית המשפט לנוער) ובעבירות שאינן ממין העניין. בנסיבות אלה לא ניתן לגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם.
15. הנאשם הובא בפניי עצור, לדברי בא כוחו בשל היעדר חלופה (ברגיל נאשמים מסוגו, ללא עבר רלוונטי, משוחררים לא אחת בתנאים). לו היה נדון הנאשם כמשוחרר סבורני כי צירוף נתוניו היה מאפשר לגזור עליו עבודות שירות לתקופה המירבית - עונש בשליש התחתון של מתחם המתחיל מ-6 חודשי עבודות שירות. שעה שסוג זה של ענישה אינו רלוונטי לנאשם, סברתי כי יש לגזור עליו כרכיב ענישה עיקרי שישה חודשי מאסר ממשי. יודגש כי להשקפתי עונש זה אינו ברף התחתון של המתחם שקבעתי, שכן דירוג חומרתם של העונשים הוא איכותי ולא רק כמותי, ושישה חודשי מאסר ממשי קשים יותר למי שנושא את העונש משישה חודשי עבודות שירות.
16. עניין אחרון - העתירה לחילוט הרכב. אין חולק כי הרכב שימש לביצוע עבירת הסעת השב"ח. עם זאת, מדובר ברכב שנמסר בהשאלה לשימוש של הנאשם על ידי הבעלים. בהיעדר אינדיקציה לידיעה או מעורבות של הבעלים בעבירה (בעל הרכב התייצב לדיון, הציג אסמכתא לבעלות, ולא נתבקשה חקירתו ע"י המאשימה), לא מתקיימים תנאי סעיף 39 לפסד"פ, ויש להעדיף את הזכות הקניינית ולהשיב הרכב לבעליו. המענה העונשי למניע הכלכלי שבבסיס העבירות יינתן ברכיב הקנס שאגזור על הנאשם.
- סיכום
17. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. שישה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.
- ב. שבעה חודשי מאסר מותנה, לבל יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, מיום 1.8.2025 ואילך.
- ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. הפסילה תחול ממועד שחרור הנאשם ממאסרו, ועליו להפקיד רישיון נהיגה שלו.
- ה. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל.
18. הרכב התפוס (יונדאי, מספר רישוי 69-677-64) יוחזר לבעליו מר פאדי אבו נדא (ת"ז 312381155) תוך 7 ימים, אלא אם כן תודיע המאשימה בתוך תקופה זו שבכוונתה לערער על ההחלטה בעניין החילוט. זכות ערעור תוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"ה, 27 אפריל 2025, במעמד הצדדים.